

יש בארץ הזאת כל מיני סוגים של חתיכות: יש מלכות יופי, חן ומימ, ישנן כוכבות הקולנוע הלאומי והבינלאומי, יש נערות-זוהר, ויש נערות-כרמון. נערות כרמון הן מושג. הן שונות מכל השאר: הן הכי מקסימות, הכי מסוגנות, הן ארוכות גו וארוכות שיער, וכולן ניר-אות כאילו יצאו מדפיס אחד בבית-החרוץ שת. זה לא רק נידמה. זה גם נכון. ומי שמייצר אותן, לעשרות, כולן באותה דוגמה

הסגנון הישראלי הוא הדבר התורם יותר מכל להצלחה הבלתי-פוסקת של הלהקה. תורמים לה לא רק הקלילות שבהופעה, אלא הטיפוסים של משתתפיה כפי שנוצבו עליידי מייסד הלהקה: הנשים נשיות ונאות מאוד, הגברים בעלי חזות גברית, חסונים ושריריים — כפי שיונתן כרמון מעדיף אותם.

להקת השידוכים הלאהקת כרמון, שנישאו זה לזו תוך תקופת ריקודים יחד. הווג משמאל התחתן לפני חודש. הוא השם הנירדף של להקת כרמון, שכן זוגות רבים מבני הלהקה נישאים זה לזו. בתמונה: שלושה זוגות מלהקת כרמון, שנישאו זה לזו תוך תקופת ריקודים יחד. הווג משמאל התחתן לפני חודש.

חתיכות ניר-יוק מקיפות את כרמון, אחרי שהשתתף שם בהצגת-רבייה. כוכב ההצגה היה כרמון, אשר עיסוקיו הכוריאוגרפיים דחקו את הופעות הריקוד שלו עדיכדי כך, שלפני שלוש שנים חדל מלרקוד, למרות שהוא אחד הרקדנים המעולים בארץ. את שעור הריקוד הראשון בחייו קיבל אצל גרטרוד קראוס. היה זה אחרי שכבר הספיק לארגן מופעי-ריקוד, בהם לימד מאות רקדנים.

סוף ששמו נקשר בכרמון. זהו גדליהו שיבא. "הוא היה מנהל הלהקה", מספר כרמון בקצור מודגש, "היינו ידידים נפלאים. בגוף ובנפש. ומה הוא עשה? הלך עם כל הכסף והשאיר אותי חסר-כל. מאז החלטתי לא לסמוך יותר על ידידים מסוג זה." כמו שכבר אמר מונטין: "ידיד — אין ידיות בעולם!"

ובמה מתגאה יונתן כרמון הכי הרבה? הוא גאה נורא שאופיין העממי, הטבעי הרענן, אשר תורם להצלחה הבלתי-פוסקת של להקת כרמון. הוא גם סגנון החיים ה-אמיתי של הבנות. וזהו הישגה הגדול באמת של הלהקה: למרות שהבנות, המרהיבות בהופעתן, מופיעות לעיני קהל עצום ב-עולם כולו, דבר שהוא חלומן של כל נערות הזוהר, החן והקולנוע — אף אחת מכל בנות להקת כרמון לא נישאה נשואי-פס-פורט. לא היה אפילו מקרה אחד שבת-כר-מון נישאה לתושב חוץ. חלק גדול מהן נישא לבני ההתישבות העובדות, וחיות להן אחרי כל חיי הזוהר, במשקים שלהן, חיים פשוטים ושלחיים. "יש לי כבר הרבה נכדים מהבנות שלי", אומר יונתן באושר. "יעוד מעט יהיו לי נינים."

★★★
"סוף סוף גברים"

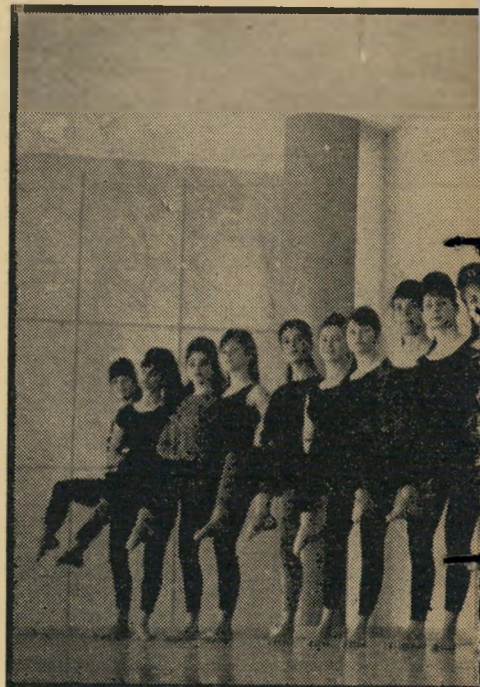
אכבר לא רק נערות כרמון רוקדים אצל כרמון. לכל נערת כרמון יש עזר כנגד-דה — נער-כרמון. מה יש ליונתן לספר על הגברים? "הספוס של הבחורים שלי אינו טיפוס של גבר-נשי. אני מחפש בחורים בריאים, ובנויים יפה. אני מחפש בהם את הנציגים המאפיינים את הגבר הישראלי. "אפילו מבקרי האמנות מבחינים במיוחד בגברים שלי. ב-99 אחוז מהביקורות הם מציינים: חזינו סוף-סוף בגברים אמיתיים על הבמה! הרקדנים בעולם הם נשיים — ולכן נערי כרמון מפתיעים במיוחד בגבריותם. כשם שאני נלחם בלהקה על הרגשת נשיותן של הנשים — כך אני מספח את גבריותם של הגברים. "הגברים הישראליים, הם מאד יפים" מס' פר כרמון בהתלהבות, "מטבעי יש לי חול" שה ליופי. אני יכול באותה מידה להתלהב מגוף יפה, אשה יפה, או גבר יפה." אך בנוסף לנערי כרמון — היה גבר ניר-

"נמאס לי מכל החתיכות האלה!"
★★★
"גו, ואיפה החתיכות?"

וא ממהר להודיע שלא יחשבו שהוא מתנזר מנשים. יש לו פשוט יחס אחר לנשים בכלל. מבחינה כמותית. בגלל זה בונים עליו אנשים כל-מיני תיאוריות. "בכלל זה רק שם שיצא לי שאצלי יש חתיכות. כל מה שיש לחתיכות שלי, זה שהן לא צולעות ולא גיבנות. הן נראות יפות רק כשהן על הבמה. כשאנשים באים לחזרות שלי, הם סוקרים את הרקדניות ושואלים: גו, איפה החתיכות? כי בחיים אי אפשר להכיר אותן. הן לא חתיכות." ומה עם חתיכות כרמון המופיעות ב-דיזנגוף, ונראות בדיוק לפי המודל המוכר? "אלה לא נחשבות. אלה הן הכבשים ה-שחורות של הלהקה, או מה שגרוע יותר, חיקויים-גרועים."

★★★
"עוד מעט — נינים"

בית החרושת של כרמון מייצר את היפהפיות-הזרות שלו מסתם בחזרות רגילות: "היות והנשים הישראליות עבות וקצרות — אנחנו פשוט מאריכים אותן." להאריך חתיכות זה הדבר הכי פשוט בעולם: לשם כך מעניקים להן תסרוקות גבוהות. אחד מאבירי הלבוש של כל אחת מבנות הלהקה, הוא קצת-שיער, אותו היא לובשת בזמן ההופעה.

של הריקוד הנותן פורקן להרגשה טובה. והן מאופיינות בן בנות סיבוצים. הן מתנהגות גם בחייהן באופן זהה. הן נראות שונות לגמרי, וכלל לא כנערות כרמון.

הידיד שבגד הוא גדליהו שיבא, אותו מאשים כרמון שלקח את כספה של הלהקה.